

Գուրգեն Մահարի

Բարդ հաշիվ

Միրեցիր ինձ ու ես քեզ,
Մենք, մեկմեկու համար որս,
Մեր սերը պարզ էր, որպես
Երկու անգամ երկու՝ չորս:

Օրեր անցան հրահուր,
Գարնան նման անստվեր,
Պուրակ, կաժան ու համբույր,
Քնքուշ խոսքեր ու ստեր:

Երբ չմնաց ոչ մի վարդ,
Տվինք հրաժեշտ մեկմեկու.
Մեզ վրա պաղ ու հանդարտ
Աշնան ամպն էր հեկեկում:

Մենք մեկմեկու ուրացանք
Հանգույցներում օրերի,
Եվ պարտեզն այն եռացանկ,
Եվ ժամերը մտերիմ:

Ու սուտ թվաց ամեն գույն,
Ու անարժեք ամեն որս,
Ու թվաց, որ չի անում
Երկու անգամ երկու՝ չորս...